

2. A második jogalappal a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék a meghallgatáshoz való jogot és az indokolási kötelezettséget megsértve elutasította azt az érvüket, hogy a bizottsági határozatot meg kell semmisíteni, mivel az egyetemleges adósok közötti belső jogviszonyban a felelősség mértékét nem az időközben a T-122/07–T-124/07. sz. Siemens Österreich ügyben 2011. március 3-án hozott ítélettel (EBHT 2011., II-793. o.) összhangban állapította meg. A kereseti kérelem nem volt sem késedelmes, sem pedig elégtelen.
3. A bírág összegét tekintve a fellebbezők azt róják fel a harmadik jogalapjukkal, hogy a Törvényszék megsértette az egyenlő bánásmód elvét, mivel a fellebbezőkkel szemben kiszabott bírságokat a bírságkiszámítás során elkövetett hibára, különösen egy belépési díj figyelmen kívül hagyására és az SKW-val szemben kiszabott bírság vonatkozásában az engedékenység alapján nyújtott csökkentés téves figyelembevételére tekintettel – a párhuzamos Gigaset ügytől eltérően – nem csökkentette.
4. A fellebbezők örömmel fogadják, hogy a Törvényszék a bírságaik újbóli megállapításakor a bírság azon arányát is újból megállapította, amely „megfizetettnek tekintendő az SKW által a vele szemben a megtámadott határozatban kiszabott bírság címén megfizetett összegek erejéig” (a rendelkező rész 2. pontjának első francia bekezdése). A negyedik – másodlagos – jogalappal a fellebbezők azonban kifogásolják azt, hogy a Törvényszék a bírságok újbóli megállapítása során a jogbiztonság elvét, a nulla poena sine lege certa elvét és az indokolási kötelezettséget megsértve nem állapította meg kifejezett módon az SKW fizetésének kettős, mind az ARQUES Industries AG-ra (a továbbiakban: Arques; jelenleg Gigaset AG; a továbbiakban: Gigaset), mind pedig a fellebbezőkre kiható teljesítési hatását.
5. Az ötödik másodlagos jogalappal a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék a bírságok újbóli megállapításakor, különösen az egyetemlegesen kiszabott bírságok megállapítására vonatkozó alapelveket megsértve (az EK 81. cikk, az 1/2003 rendelet 23. cikke), ⁽¹⁾ levonta az engedékenység alapján nyújtott csökkentést abból a részből, amely az SKW teljesítése esetén megfizetettnek tekintendő. Ezáltal a Törvényszék ezen részt illetően a fellebbezők terhére vette figyelembe az engedékenység alapján nyújtott csökkentést, holott az SKW nem működött együtt a Bizottsággal az engedékenységi közleménynek megfelelően.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

A Conseil d'État (Franciaország) által 2014. április 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Société Neptune Distribution kontra Ministère de l'Économie et des Finances

(C-157/14. sz. ügy)

(2014/C 184/20)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État

Az alapeljárás felei

Felperes: Société Neptune Distribution

Alperes: Ministère de l'Économie et des Finances

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az 1924/2006/EK ⁽¹⁾ rendelet melléklete értelmében a valamely élelmiszerben jelen lévő nátriummennyiséggel „egyenértékű sótartalom” kiszámításának alapját csak az a nátriummennyiség alkotja, amely klórionokhoz kötődve nátrium kloridot, vagy asztali sót alkot, vagy az az élelmiszerben – bármilyen formában – található teljes nátriummennyiséget magában foglalja?

- 2) A második esetben a 2000/13/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének és a 2009/54/EK ⁽²⁾ irányelv III. mellékletével összefüggésben értelmezett 9. cikke (1) és (2) bekezdésének az 1924/2006/EK rendelet mellékletében rögzített, a nátrium és a só közötti egyenértékűségi viszonyra figyelemmel értelmezett rendelkezései sértik-e az Európai Unió Alapjogi Chartájának 11. cikke (1) bekezdésével (a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadsága) és 16. cikkével (a vállalkozás szabadsága), valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 10. cikkével együttesen értelmezett Európai Unióról szóló szerződés 6. cikke (1) bekezdése első albekezdését azáltal, hogy megtiltják egy ásványvíz forgalmazójának, hogy címkéin és reklámszövegeiben az egyébként nátrium-bikarbonátban gazdag terméke alacsony sótartalmára vonatkozó bármely megjelölést feltüntessen, amennyiben az a víz teljes nátriumtartalmát illetően a vásárló megtévesztésére alkalmas?

⁽¹⁾ Az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról szóló, 2006. december 20-i 1924/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 404., 9. o.)

⁽²⁾ A természetes ásványvizek kinyeréséről és forgalmazásáról szóló, 2009. június 18-i 2009/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 164., 45. o.)

2014. április 4-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Belga Királyság

(C-163/14. sz. ügy)

(2014/C 184/21)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: F. Clotuche-Duvieusart és I. Martínez del Peral meghatalmazottak)

Alperes: Belga Királyság

Kereseti kérelmek

- állapítsa meg, hogy a Belga Királyság nem tett eleget az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 3. cikkének második bekezdésében foglalt kötelezettségének azáltal, hogy nem adta meg az Európai Unió intézményei és szervei részére az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 3. cikkének második bekezdésében előírt adómentességet a Brüsszel fővárosi régió villamosenergia-piacának szervezéséről szóló, módosított rendelet 26. cikkében, valamint a Brüsszel fővárosi régió földgázpiacának szervezéséről szóló, módosított rendelet 20. cikkében előírt adók tekintetében, és megtagadta az említett régió által ily módon beszedett adók visszatérítését;
- a Belga Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Brüsszel fővárosi régió villamosenergia-piacának szervezéséről szóló, 2001. július 19-i módosított rendelet és a Brüsszel fővárosi régió földgázpiacának szervezéséről szóló, 2004. április 1-jei módosított rendelet a villamosenergia-szolgáltatók és a földgázszolgáltatók által fizetendő adóknak a Brüsszel fővárosi régió részére történő beszedését írja elő. E regionális adókat ezt követően kiszámlázzák a végfogyasztók, így az uniós intézmények részére a villamosenergia-szolgáltatás vagy a földgázszolgáltatás során az ügyfél részére rendelkezésre tartott teljesítmény (villamos energia esetében) vagy a végfogyasztók mérőóráinak mérete (földgáz esetében) függvényében.

A Bizottság úgy véli, hogy e regionális adókat az intézmények által hivatalos használatra teljesített jelentős beszerzések kapcsán a belga hatóságok által beszedett, és a villamos energia, valamint a földgáz ezen intézmények részére kiszámlázott árába beépített közvetett adóknak kell minősíteni. A Bizottság hangsúlyozza, hogy valamely közvetett adó azonosításához nem szükséges, hogy a jogszabály kifejezetten rendelkezzen a végfogyasztóra való áthárítás kötelezettségéről, illetve hogy alapvető fontossággal az bír, hogy kiadás vagy fogyasztás kapcsán kivetett adóról van szó. Következésképpen úgy véli, hogy a belga állam köteles az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 3. cikkének második bekezdése alapján e közvetett adókat vagy forgalmi adókat az uniós intézmények részére visszatéríteni.